

рівнем фізичної підготовленості: хлопців -0,5 %; дівчат на 2,6 % ($p>0,05$). Водночас збільшилась кількість студентів з низьким рівнем фізичної підготовленості: хлопців на 1,5 % ($p>0,05$); дівчат на 2,7 % ($p<0,01$). Проведене експериментальне дослідження дало змогу підтвердити результати літературного аналізу щодо недостатньої ефективності навчального процесу з фізичного виховання студентів основних медичних груп у вищих навчальних закладах. У студентів, які приймали участь у дослідженні, зафіксовані певні зрушення у динаміці фізичної підготовленості, проте ці зміни є мало інтенсивними. Після закінчення курсу кількість студенток, які склали тест на гнучкість на «відмінно» збільшилася – на 4,6 % ($p>0,05$). У хлопців незначно покращилися результати у тестуванні силових здібностей на 0,9 %. Отже, за такого підходу вирішити проблеми, пов'язані зі станом фізичної підготовленості цих студентів, неможливо. Існує необхідність вдосконалення роботи у напрямі пошуку грамотного підходу та вибору програми фізичного виховання студентів основних медичних груп.

Низький рівень фізичної підготовленості студентів ВНЗ та відсутність позитивної динаміки у його стані під час навчання зумовлюють, з одного боку, високу актуальність наукових досліджень у цій галузі, з другого – необхідність удосконалення наявних форм занять фізичним вихованням в освітніх установах у напрямі збереження, зміцнення й формування високого рівня психофізичного стану студентської молоді.

ПЕРСПЕКТИВИ ПОДАЛЬШИХ ДОСЛІДЖЕНЬ вбачаємо у розробці експериментальних програм фізичного виховання студентів основних медичних груп ВНЗ,

ЛІТЕРАТУРА

1. Dolzhenko L .P. Fizychna pidhotovlenist' i funktsional'ni osoblyvosti studentiv iz riznykh rivnem fizychnoho zdorov'ya : avtoref. dys. kand. nauk iz fiz. vykh. i sportu : [spets.] 24.00.02 «Fizychna kul'tura, fizyчне vykhovannya riznykh hrup naseleण्या». К. : NUFVS Ukrayiny, 2007, 21 s.
2. Drozdova JI. H., Selezneva N. T. Kompleksnyy podkhod pry otsenke sostoyannya zdorov'ya studentov. Teoriya yu praktyka fizycheskoy kul'tury, 2007, № 7, S. 13–14.
3. Dubohay O. D. Zavydivs'ka N. N., Khanikyants O. V. [za zah. red. O. D. Dubohay]. Fizyчне vykhovannya i zdorov'ya. К. : UBS NBU, 2012, 270 s.
4. Hryban H. P. Otsinka stanu zdorov'ya studentiv v navchal'nomu protsesi z fizychnoho vykhovannya. Moloda sportyvna nauka Ukrayiny, L., 2011, Vyp. 15, t. 4, S. 25–29.
5. Hryhorovych E. S. Fyzycheskaya kul'tura v zhyzny studenta, Mynsk, 2008, 227 s.
6. Корягін В. М. До питання стану здоров'я студентів ВНЗ / В. М. Корягін, О. З. Блавт, І. П. Мудрик // Психологічні, педагогічні та медико-біологічні аспекти фізичного виховання : матеріали III Міжнародної електор. наук.-практ. конф. – Одеса, 2012. – С. 65-68.
7. Ланда Б. Х. Методика комплексной оценки физического развития и физической подготовленности / Б. Х. Ланда. – М. : Сов. спорт, 2004. 192 с.
8. Михайлюк Е. Л. Анализ состояния здоровья студентов ВУЗов города Запорожья / Е. Л. Михайлюк, С. Н. Малахова, Л. И. Левченко // Слобожанський науково-спортивний вісник. – 2012. – № 5 (1). – С. 24–26.
9. Присяжнюк С. І. Фізичне виховання / С. І. Присяжнюк. – К. : ЦУЛ, 2008. – 502 с.
10. Физическая культура / под ред. Е. С. Григоровича, В. А. Переверзева. – Минск : Вышэйшая школа, 2008. – 222 с.
11. Ядвіга Ю. П. Фізична підготовленість студентів із різним рівнем фізичного розвитку в умовах кредитно-модульної системи організації навчання / Ю. П. Ядвіга // Вісник Чернігівського держ. пед. ун-ту ім. Т.Г. Шевченка. Серія: Педагогічні науки. Фізичне виховання та спорт. – Чернігів, 2008. – Вип. 55. – Т. 1. – С. 82–85.

Пристінський О.В., Грищук В.Л., Жаров А.І.

Національний університет державної податкової служби України

ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ ПРАВООХОРОННИХ ОРГАНІВ У КОНТЕКСТІ КОНТИНЕНТАЛЬНО-ЄВРОПЕЙСЬКОЇ ПОЛІЦЕЙСЬКОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ

В роботі розглядається питання щодо професійної підготовки правоохоронних органів у контексті континентально – європейської поліцейської організації. Вказані методи та принципи організації професійної підготовки на основі зарубіжної моделі. Аналіз викладацької діяльності, узагальнення наукової, навчально – методичної літератури щодо професійної підготовки правоохоронних органів.

Ключові слова: підготовка, курсант, кадри, поліція, правоохоронні органи.

Пристинский О.В., Грищук В.Л., Жаров А.И. «Профессиональная подготовка правоохранительных органов в контексте континентальной - европейской полицейской организации». В работе рассматривается вопрос о профессиональной подготовке правоохранительных органов в контексте континентально - европейской полицейской организации. Указанные методы и принципы организации профессиональной подготовки на основе зарубежной модели. Анализ преподавательской деятельности, обобщение научной, учебно - методической литературы по профессиональной подготовке правоохранительных органов.

Ключевые слова: подготовка, курсант, кадры, полиция, правоохранительные органы.

Prystynskij O.V., Grischuk V.L., Zharov A.I. "Training of law enforcement in the context continental European police organization". Marked in-process, that in training of personnels of police of foreign countries has a considerable role of prestige of profession of constabulary. To necessary qualities of constabulary high professionalism which is arrived at not only due to deep professional preparation in professional establishments of education and also his permanent perfections during subsequent service is sure attributed. Positive experience of selection of shots is considered in some foreign countries. In the USA successfully one of most

difficult functions after a structure. The process of studies is organized so that most to approach work of the future of constabulary to realities of life. It is necessary to mark that the modern state of organization of professional preparation of constabulary foreign countries not that the models of organization and management studies are determined foremost the specific features of every state. At the same time there is a row of general conditions which quality of professional preparation of limbs of the law depends on. To them, in the first turn, belong: estimation of activity of police from the side of citizens, presence of legal base. Consequently, decision of tasks, directed on a construction in Ukraine of the legal state, it is impossible without the wide use all positive, that accumulated in this sphere not only domestic but also by a foreign theory and practice.

Key words: education, student, staff, police, police.

Актуальність теми. Мале та велике реформування правоохоронних органів України передбачає кілька цілей, досягнення яких гарантує кінцевий результат: поліція має максимально відійти від каральних методів роботи, акцентуючи увагу на проведенні профілактичної роботи з недопущенням правопорушень. Таке перетворення міліцейського відомства у правоохоронний орган європейського рівня неможливе без фундаментальної складової – фахової підготовки за сучасними стандартами, що відповідають потребам практичної діяльності. Професія правоохоронця є однією з найскладніших. Кадрове забезпечення – одне з найголовніших і найскладніших проблем.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Активна міжнародна правоохоронна діяльність України, прийняття її членами Міжнародної організації кримінальної поліції – Інтерпол, зростання миротворчої діяльності у складі цивільної поліції ООН, визначають необхідність підготовки висококваліфікованих кадрів, які представлятимуть органи внутрішніх справ України на міжнародній арені. Актуальність проблеми професійної підготовки правоохоронців у контексті континентально-європейської поліцейської організації висувають перед наукою взагалі і перед педагогічною наукою, зокрема викладачами вищої школи, цілу низку завдань пов'язаних з підвищенням нового рівня і якості професійної підготовки правоохоронців. Підготовка фахівців у вищій школі завжди приділялася увага у роботах науковців. Теоретичну основу проблеми професійної підготовки працівників міжнародних правоохоронних організацій розробили М.І. Ануфрієв, О.М. Бандурка, Г.О. Свислоцький, О.О. Теличкін, Л.Ф. Шестопалов. Авторами було розглянуто організаційно-управлінські й соціально-психологічні аспекти підготовки працівників правоохоронних органів України до діяльності у складі Цивільної поліції ООН. Питання професійної підготовки працівників правоохоронної системи досліджували В.Г. Андрасюк, О.В. Афанасєва, В.С. Медведєв, Ю.М. Оборотов, А.В. Ромашко, С.С. Сливка та інші. Тому наукові дослідження діяльності правоохоронця України в останні часи набувають все більшого розвитку. Питання щодо іміджу правоохоронців розглянуто в роботах науковців, що працюють в різних напрямках права, психології, соціології. Проблеми іміджу міліції вивчали: І.В. Зозуля, В.С. Медведєв, О.Л. Порфимович, Ю.Р. Сурм'як, О.В. Ряшко, О.М. Бандурка та інші.

Так, аналіз наукових досліджень свідчить про те, що сьогодні серед вчених немає єдиного погляду на проблему «психологічної підготовки» кадрів – правоохоронців. Найбільш системні наукові дослідження проблем психологічної підготовки людини до діяльності у складних і особливих умовах безпеки стали з'являтися наприкінці 90-х років минулого століття й були представлені у публікаціях низки авторів, зокрема В.В. Авдєєва, О.М. Бандурки, О.В. Тимошенка та ін. Автори зазначають, що найважливішим завданням психологічної підготовки є створення у працівника міліції відчуття психологічної безпеки – специфічного психічного стану, який характеризується суб'єктивним відчуттям впевненості у собі і психологічної безпеки. Питання професійної підготовки працівників правоохоронців були предметом дослідження О.В. Бандурки, Я. Кондратьєва, В. Петухова, В. Плішкіна, С. Ярового та ін.

Виклад основного матеріалу. Оптимізація діяльності працівників-правоохоронців в складних та професійно відповідальних ситуаціях значною мірою визначається їх діями в умовах невизначеності, часом необхідності швидкого прийняття правильних рішень щодо знешкодження або затримання правопорушників. Все це підвищує вимоги до особистості правоохоронця, який самостійно приймає рішення про застосування заходів фізичного впливу, зокрема прийомів рукопашного бою. Так, в Законі України «Про Національну поліцію» у ст. 42, ч.2, відмічається що «Фізичним впливом є застосування будь-якої фізичної сили, а також спеціальних прийомів боротьби з метою припинення протиправних дій правопорушників». Освіта, кваліфікація та рівень розвитку професійно важливих якостей в нових умовах виступають основними якісними характеристиками персоналу. Персонал – це весь особовий склад організації. Основні складові, що характеризують поняття «кадри» - постійність і кваліфікація робітників, для терміна «персонал» не обов'язкові. Щодо правоохоронних органів України, то в соціально – юридичному значенні термін «кадри» означає основний склад працівників, які постійно або тимчасово виконують на платній основі службово – трудові функції в органах, службах і підрозділах відповідно до займаних посад. Тому, надзвичайно важливим є питання назви організації, відповідно до цього воно має вплив на її зовнішню та внутрішню сприйняття, тобто як її сприймають у суспільстві і як її сприймають власне працівники. Ставлення працюючих до організації, значною мірою формує і ставлення їх до себе як представників цієї організації, а це безпосередньо відбивається на моделях їх професійної поведінки. Дослідники свідчать, що протягом останніх років на сторінках спеціальної літератури неодноразово ставилися і обговорювалися питання про перейменування міліцію в поліцію. Зважаємо, що у такому перейменуванні є сенс. У зв'язку з цим розглянемо більш детальне тлумачення слів «поліція» та «міліція».

Термін «поліція» грецького походження і первісно означало державу, місто. У XIX столітті це слово у французькому написі «police» починає символізувати порядок та добру моральність, що охороняється законом. Термін «міліція» (від лат. Militia – війства) в усьому світі вживається для позначення добровільно озброєних формувань. У нашій країні ця назва увійшла до обігу під час революційних подій 1917 р. На початку становлення Радянської влади воно використовувалося для позначення громадянських озброєних формувань, які створювалися для захисту революційного порядку. Таким чином, поступово змінювалися погляди і на організацію поліції, але не змінювалася назва. Так склалося певне протиріччя між змістом та формою. Слід також додати, що майже в усіх державах світу для позначення органів охорони громадського порядку, що діють на професійній основі, використовується саме термін «поліція». Приведення термінології у відповідність із світовими традиціями полегшує процес інтеграції у міжнародне товариство, сприяє більшому взаєморозумінню, взаємодії на різних рівнях, тому з

урахуванням міжнародного досвіду та національних інтересів України, підготовка кадрів повинна бути така, яка б відповідала континентально-європейській моделі поліцейської організації. Для досягнення цієї мети Верховною Радою України прийнятий Закон України «Про Національну поліцію».

Важливою складовою професійної підготовки правоохоронця є предмет «Спеціальна фізична підготовка», вона покликана підготувати курсанта фіскальної служби, який би володів необхідним комплексом прикладних рухових навичок, фізичними, вольовими та моральними якостями, здібністю переносити граничні м'язові та психологічні навантаження, бути впевненими у своїх силах, вміти протистояти небезпеці та забезпечити професійну працездатність. Так, у випадках активних протистоянь з боку правопорушників від курсанта-правоохоронця потребується використання прийомів рукопашного бою, що є провідним компонентом спеціальної фізичної підготовки і полягає в ефективному застосуванні працівником своїх навичок та вмінь не тільки в повсякденній професійній діяльності, але й в екстремальних умовах.

Саме мистецтво рукопашного бою містить в собі засоби та прийоми як нападу, так і самозахисту, основа яких спирається на практичне вивчення та аналіз реального бою і його обставин. На думку дослідників, при використанні заходів фізичного впливу враховують такі чинники: сприйняття ситуації; небезпека; прийняття рішення; оцінювання співвідношення власних можливостей та можливостей правопорушника; вибір дії; позиційне розташування; зближення; безпосередній контакт з правопорушником; результат; правові наслідки. Науково-педагогічні працівники кафедри спеціальних дисциплін та організації професійної підготовки факультету податкової міліції Національного університету державної податкової служби України велике значення приділяють фізичній, психологічній та технічній готовності правоохоронця до виконання доцільних рухових дій, прийомів єдиноборств, інших засобів фізичного впливу, які вивчаються в навчально-виховному процесі і на професійних секціях. Для забезпечення цього, вчені кафедри постійно вивчають вітчизняний та зарубіжний досвід по використанню нових технологій у викладанні рукопашного бою, а також проведення занять з вимогами континентально-європейської поліцейської організації.

На початку освоєння курсу рукопашного бою перші 5 годин вивчається ударна техніка рук і ніг, одночасно з нею – техніка пересування й дотримання вигідних позицій. Після цього одна година відводиться для перевірки ефективності вивченого на рухових манекенах з вмонтованими електронними датчиками. Наступні 5 годин учбового часу відведено на вивчення захватів та кидків, прийомів душення, які здійснюються спереду і позаду, а також больових прийомів. Після цього влаштовується одногодинне контрольне заняття. В наступні 5 годин продовжується вивчення техніки больових прийомів (з айкідо), а також прийомів локалізації рухових дій правопорушника. Протягом наступної години здійснюється контрольне заняття. До цього слід додати, що в кожний з 5-ти годинних етапів навчання засвоюється 5-7 прийомів. По завершенню навчання передбачається загальний залік з демонстрацією кожним слухачем 1-2 прийомів з кожного етапу на оцінку («не склав», «склав», «склав з відзнакою»). Наприкінці всього курсу навчання здійснюється комплексний іспит, до складу якого входять біг на 50 ярдів, подолання смуги перешкод завдовжки 50 ярдів, після проходження якої демонструється техніка рукопашного бою на манекенах.

Тому, професія правоохоронця є однією з найскладніших. Вченим кафедри, які опрацьовують наукові теми (Сергієнко Ю.П., Жаров А.І., Антоненко С.А., та інші), вважають, що основною ланкою оптимізації навчального процесу повинен бути комплекс заходів, які враховували би специфічні морфофункціональні особливості жіночого організму. Це вимагає внесення змін до концепції та певних вимог до навчального процесу у ВНЗ, які готують не тільки курсантів – чоловіків, а й курсантів – жінок для виконання складних завдань. При цьому зростають вимоги до спеціальної фізичної підготовленості, функціонального стану та їх фізичної працездатності. Це недостатньо вивчена та досліджена проблема.

В умовах євроінтеграції потрібно впроваджувати нові підходи і нові стандарти з урахуванням зарубіжного досвіду і вітчизняного. Наприклад, у поліції багатьох країн вже тривалий час впроваджується така гендерна політика, що нормативи з фізичної підготовки для чоловіків та жінок є практично однаковими. Так, в США з 1972 року було встановлено єдині стандарти фізичної підготовленості як для жінок так і для чоловіків, але практика довела, що встановлені стандарти не відповідають особливостям жіночої анатомії. Ситуацію було виправлено за рахунок змін у комплексі випробувань для жінок, щодо фізичної витривалості; введення спеціальних тренувальних курсів, що дозволяють жінкам збільшити силу верхньої частини тіла та активний роботу легень. Поліцейська практика свідчить, що на службі виникають проблеми використання прийомів самозахисту у реальній протидії злочинцям. Менший зріст та вага, схильність правопорушників зневажати жінок-поліцейських, існування певних складнощів при застосуванні зброї та фізичної сили, роблять жінок – поліцейських потенційно уразливими, якщо вони опиняться у конфліктній ситуації під час несення служби.

Зробивши з цього висновки, в США запропонували розробку спеціального навчального курсу для жінок – правоохоронців. Рекомендовано під час проведення практичних занять цим курсом передбачається тренування: психологічної стійкості, впевненості, вміння тримати особливу дистанцію, а також таких специфічних для жінок навичок як влучна стрільба, ефективне переслідування у тунелях на високих підборах, вміння проводити прийоми рукопашного бою у положенні лежачи, більш широке використання захватів та больових прийомів та інше. Аналіз проведеного дослідження американськими вченими показав, що форма та спорядження, яка їм видається, хронічно не відповідають розмірам, а це до 33%. Окрему увагу було привернуто до можливості комплектування підрозділів вогнепальною зброєю та спеціальними засобами з меншими розмірами та вагою, що робить їх використання жінками більш ефективним.

Зарубіжний досвід свідчить, що основою спеціальної фізичної підготовки американських та ізраїльських військових і співробітників правоохоронних органів є крав – мага, яку можна охарактеризувати 4 словами: *простота, природність, реалістичність і жорстокість*. Головним у ній вважається кінцевий результат: вивести правопорушника або злочинця, чи супротивна з ладу. На думку американських дослідників, основною зброєю повинні бути удари руками та ногами. Техніка крав мага спрямована на поразку уразливих частин тіла. Допустимі всі прийоми, які заборонені на будь-яких змаганнях. Тому виходячи з відсотку євроінтеграції у сфері освіти, враховуючи конституційну функцію підготовки кадрів, необхідно вивчити специфіку не лише чоловічого, а й жіночого організму та його адаптації до фізичних навантажень, спеціальну фізичну підготовку курсантів, та курсантів-жінок доцільно здійснювати з урахуванням їх майбутньої професійної діяльності.

ЛІТЕРАТУРА

1. Барко В.І. Самоуправління та управління командою поліцейського підрозділу: навчально – методичний посібник / Барко В.І., Омельченко С.В., Ірхін Ю.Б. – К.: Вид-во «Ніка – Центр», 2002. – 156 с.
2. Гвоздецький В.Д. Організація діяльності поліції зарубіжних країн: Навчальний посібник./ Віктор Демидович Гвоздецький. – К.: Академія управління МВС, 2007. – 196 с.
3. Губанов А.В. Поліція зарубіжних країн. М.: МАЕП, 1999. с.10 – 67.
4. Сергієнко Ю.П., Жаров А.І. Підготовка кадрів для податкових та інших правоохоронних органів відповідно до вимог континентально-європейської моделі поліцейської організації / Підготовка кадрів міліції (поліції): історія та сучасність [Текст]: матеріали міжвуз.наук.-теорет. конф. (Київ, 10 черв.2011р.). – К.: Нац.акад.внут.справ, 2011. – С. 99 – 102.
5. Женщины в полиции США. ГИЦ МВД России / Професионал, 2000. - № 8, с. 41- 42.
6. Закон України «Про Національну поліцію», Положення про патрульну службу МВС, Положення про Національну поліцію: чинне законодавство станом на 10 листопада 2015 р.:(офіційний текст). – К.: Паливода А.В., 2015. – 104 с.
7. Shapovalov Borys and Thoktaridis George. ISDO. Rules and Regulations. Official Edition. Thessaloniki, 2011. – 10 – 14 p.
8. Police Authority Formation in Great Britain / European Guide to General Courses in Police Management. – GEES, 2005. – P.80 - 84.
9. Brown M.T., Tomson W.L. New Jussie on Police Training. – N.Y., 1998. – P. 50 - 53.
10. Wasserman K., Hawsen J., Sue D., Principles of exercise testing and interpretation. - Qea and Feliger, Philadelphia, 1987. – 274 p.

Проценко О.В.

Національний педагогічний університет імені М.П. Драгоманова

РОЛЬ ПЛАВАННЯ В КОРЕКЦІЇ ПОРУШЕНЬ ПОСТАВИ ТА ЛІКУВАННІ ДЕФОРМАЦІЙ ХРЕБТА

У статті проаналізовано різновиди та причини вроджених і набутих вад розвитку постави сагітального характеру (круглої спини (сутулості), плоскої спини, плоскоувігнутої спини, круглоувігнутої спини) та розвитку хребта у фронтальній площині (сколіози). Встановлено залежність виникнення деформацій хребта від вроджених факторів і набутих причин. Наголошено на великій профілактичній ролі спортивного плавання для розвитку здорового організму та гарної, правильної постави плавців. Обґрунтовано доцільність використання плавання при захворюваннях опорно-рухового апарату, таких як порушення постави та сколіози. Обумовлено протипокази до занять плаванням. Наголошено на індивідуальному підході при виборі методики проведення занять з плавання для кожного окремого випадку порушень постави та форм і ступенів сколіозів, вказано на обов'язкове вірно підібране дозування та вірно підібрані плавальні рухи і вправи. В результаті відстеження та аналізу методик лікувального плавання встановлено оздоровчий вплив на організм в цілому та позитивну роль плавальних вправ у корекції порушень розвитку постави і деформацій хребта. Запропоновано низку методичних рекомендацій для занять лікувальним плаванням та комплекси плавальних вправ для корекції порушень постави і лікування різних видів, форм і ступенів сколіозу.

Ключові слова: порушення постави, сколіози, лікувальне плавання, корекція деформацій хребта, комплекси плавальних вправ, методика занять з лікувального плавання.

Проценко О.В. Роль плавання в корекції порушень осанки і ліченні деформацій позвоночника. В статтю проаналізовані різновидності і причини вроджених і придбаних дефектів розвитку осанки сагітального характеру (круглої спини (сутулості), плоскої спини, плоскоувігнутої спини, кругловогнутої спини) і розвитку позвоночника во фронтальній площині (сколіозы). Установлена залежність виникнення деформацій позвоночника от вроджених факторів і придбаних причин. Отмечено большую профилактическую роль спортивного плавания для развития здорового организма и хорошей, правильной осанки пловцов. Обоснована целесообразность использования плавания при заболеваниях опорно-двигательного аппарата, таких как нарушения осанки и сколиозы. Обусловлены противопоказания к занятиям плаванием. Отмечен индивидуальный подход при выборе методики проведения занятий по плаванию для каждого отдельного случая нарушений осанки, форм и степеней сколиозов, указано на обязательном верно подобранном дозировании и верно подобранном плавательном движении и упражнении. В результате отслеживания и анализа методик лечебного плавания установлено оздоровительное воздействие на организм в целом, и положительную роль плавательных упражнений в коррекции нарушений развития осанки и деформаций позвоночника. Предложен ряд методических рекомендаций для занятий лечебным плаванием и комплексы плавательных упражнений для коррекции нарушений осанки и лечения различных видов, форм и степеней сколиоза.

Ключевые слова: нарушение осанки, сколиоз, лечебное плавание, коррекция деформаций позвоночника, комплексы плавательных упражнений, методика занятий с лечебного плавания.

Procenko O.V. Role of swimming in the correction of violations of posture and treatment of deformations of backbone. In the article varieties and reasons of birth and purchased defects of development of posture of sagittal character (round back (to the stoop), flat back, trivial out bowed back, round concave back) and development of backbone are analysed in a frontal plane (сколиозы). Dependence of origin of deformations of backbone is set on innate factors and purchased reasons. The large prophylactic role of the sport swimming is marked for development of healthy organism and good, correct posture of swimmers. Expediency of the use of swimming is reasonable at the diseases of locomotorium, such as violations of posture and сколиозы. Contra-indications are conditioned to engaging in swimming. Individual approach is marked at the choice of methodology of realization of employments on